

Serwis Informacyjny

Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie

Z prac Senatu

Adam Gliksman

Sprawozdania z działalności Rady Uczelni, NZS i AZS stanowiły główne punkty lutowego posiedzenia Senatu Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie. Członkowie Senatu podjęli uchwałę w sprawie ustalenia programu i planu studiów dla kierunku pielęgniarstwo, który uczelnia ma zamiar prowadzić od roku akademickiego 2024/2025.

Posiedzenie Senatu 26 lutego 2024 r. rozpoczęło się od złożenia sprawozdania z prac Rady Uczelni przedstawionego przez jej przewodniczącego prof. dr. hab. Dariusza Rotta. Rada w 2023 r. spotkała się ośmiokrotnie, pochylając się nad wieloma aspektami działalności uczelni. W jej obradach regularnie brali udział przedstawiciele władz rektorskich, kwestor i inni pracownicy uczelni, udzielający informacji na temat bieżącej sytuacji Uniwersytetu.

Podsumowanie działalności NZS UKEN przedstawiła Przewodnicząca Zrzeszenia Edyta Bobak,

podkreślając, że miniony rok przyniósł wyraźny wzrost ilości członków organizacji oraz charakteryzował się licznymi projektami kulturalnymi, charytatywnymi, prozdrowotnymi, integracyjnymi i sportowymi. Przewodnicząca podziękowała władzom uczelni za wspieranie aktywności NZS.

Prezes AZS UKEN dr Łukasz Lic przedstawił działalność uczelnianego Związku Sportowego, w ramach którego prowadzone są treningi w 11 sekcjach sportowych. W 2023 r. powstała sekcja tenisa stołowego, która zastąpiła tenis ziemny. Studenci z AZS reprezentują uczelnię w Akademickich Mistrzostwach Polski (AMP) i Akademickich Mistrzostwach Małopolski (AMM). AZS UKEN został sklasyfikowany na 47 miejscu spośród 125 uczelni biorących udział AMP (w klasyfikacji obejmującej 47 uczelni społeczno-przyrodniczych zajęły 9 miejsce). W Małopolsce nasi sportowcy zajęli 6 miejsce.

ciąg dalszy na stronie 8 »»

Zostać liderem badań nad muzeami

2 —

Centrum Badań Muzeologicznych musi iść za interdyscyplinarnością, która jest jednym z najbardziej gorących postulatów naukowych. Nie mam żadnej wątpliwości, że ta wspólnototwórcza rola muzeów dzisiaj jest tyleż fascynująca, ileż wcale nie do końca zbadana – mówi dr Michał Niezabitoski, Dyrektor utworzonego w ramach Instytutu Historii i Archiwistyki Centrum Badań Muzeologicznych.

1 lutego br. w strukturze Instytutu Historii i Archiwistyki zostało utworzone Centrum Badań Muzeologicznych. Jakie perspektywy otwierają się przed Uniwersytetem i Instytutem w związku z powstaniem tego przedsięwzięcia?

Zanim odpowiem na to pytanie może zaznaczyć, że rzeczywistość organizacyjna, sama z siebie perspektyw nie otwiera. Perspektywy otwierają ludzie, którzy wypełniają ją treścią. Moja odpowiedź zatem składa się z dwóch części. Po pierwsze, muzea – w Polsce szczególnie w ciągu ostatnich dwóch dekad, a na świecie, w ciągu ostatnich trzech dekad – przeżywają niezwykle rozkwit. I nie jest to tylko rozkwit ilościowy, czyli wzrost. To nie tylko coraz większa frekwencja – czterdzieści milionów odwiedzających rocznie muzea w Polsce wobec kilkunastu milionów u progu XXI w. To nie tylko nowe i liczne inwestycje i wielkie pieniądze przeznaczane na ten cel. To nie tylko nowe instytucje. To nie

tylko niezwykle zakupy na rynku dzieł sztuki. To przede wszystkim rosnące zainteresowanie muzeami, czasami ewokujące nawet spory polityczne, których jako muzealnicy nie pragniemy, ale które przecież także o czymś świadczą. Z tego wszystkiego wynika, że muzea stały się instytucjami, które odgrywają dzisiaj istotną rolę. Przekonanie, że muzea to są „świątynie sztuki” dla koneserów jest już rzadkością. Muzea stały się „katedrami nowoczesności” dla ogółu społeczeństwa. W nauce światowej to zjawisko określa się osobnym terminem *museums boom*. Muzea są dzisiaj dedykowane nie wyłącznie sztuce, ale każdemu zjawisku i każdej dziedzinie działalności człowieka. Mamy więc muzeum szczęścia, muzeum brudu, muzeum niewinności... Nie ma praktycznie dziedziny działalności człowieka, której nie opisuje jakieś muzeum. Bo najwidoczniej muzea potrafią opisywać rzeczywistość i robią to w sposób satysfakcjonujący publiczność. Muzea są lepszszami wspólnot społecznych, są skutecznym narzędziem pracowania pamięci, szczególnie pamięci trudnej i bolesnej. Jeżeli tak jest, to z tego bezsprzecznie wynika, że nauka musi pochylić się ze szczególną starannością nad fenomenem muzeów, muzealiów i muzealników. W Polsce, trzeba to jasno powiedzieć, ośrodki dedykowane wprost badaniom muzeologicznym są nieliczne. Czyli pierwsza odpowiedź na Pani pytanie jest taka, że nasz uniwersytet może stać

Serwis Informacyjny
Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej
w Krakowie

Wydawca:
Dział Promocji
ul. Podchorążych 2, p. 27, 30-084 Kraków
tel. +48 12 662 64 50
redaktor@uken.krakow.pl

Zespół redakcyjny:
Adam Gliksman (redaktor naczelny),
Aleksandra Czyżowska, Paulina Łyszko, Natalia Wrzeszcz

Projekt, łamanie i skład:
Aleksandra Czyżowska

Numer zamknięto 26 lutego 2024 r.
ISSN 2956-9850

się liderem, a w każdym razie jednym z liderów badań nad muzeami. Z tego wynikać powinna druga perspektywa. Uniwersytet Komisji Edukacji Narodowej prowadzi od dwóch lat studia dzienne nakierowane na kształcenie kadry muzealniczej. Rekrutacja na ten kierunek jest obiecująca, ale jeszcze nie można ogłosić sukcesu. Za krótki dystans czasowy. Jestem natomiast przekonany, że aby ten nowy kierunek się przyjął musimy też zadbać o to, aby nasz Uniwersytet integrował wokół siebie środowisko muzeologiczne. Jeżeli tak będzie, to możemy dla naszych studentów stwarzać okazje kontaktu z wybitnymi, charyzmatycznymi mistrzami polskiego muzealnictwa. To niewątpliwie realnie zwiększy i wartość, i atrakcyjność naszej oferty kształcenia. Jeżeli obok dydaktyki, harmonijnie rozwiną się muzeologiczne badania naukowe, to stworzymy w UKEN pulsujący, żywy ośrodek debaty nad kierunkami rozwoju muzeów. Ta okoliczność otworzy kolejne perspektywy, gdy dotrze do dyrektorów muzeów, którzy przekonają się, że kadry u nas kształcone są wartościowym materiałem muzealniczym. W oczywisty sposób przełoży się to – naturalnie po pewnym czasie – na możliwości zatrudnienia naszych absolwentów w muzeach.

Jak doszło do narodzin Centrum Badań Muzeologicznych?

Sądzę, że powstawanie bytów organizacyjnych to zawsze jest proces. Proces dojrzewania. Ten proces w moim przekonaniu zaczął się w momencie, kiedy już blisko 10 lat temu w Instytucie Historii i Archiwistyki powstał bardzo dobry kierunek studiów, turystyka historyczna i dziedzictwo kulturowe. Przy tej okazji w naturalny sposób zrodziła się potrzeba, żeby do programu studiów na tym kierunku wprowadzić elementy kształcenia muzealniczego. Muzea są przecież istotną częścią oferty turystycznej. Taki też jest początek mojej przygody, jako pracownika naukowego IHIA, kiedy to zostałem zaproszony przez panią Dziekan prof. dr hab. Bożenę Popiołek do realizacji zajęć dydaktycznych. Po kilku następnym latach, w toku dyskusji wewnątrz

foto. Marcelina Woźnicka

Instytutu, ukształtowało się przekonanie, że kształcenie na kierunku turystyka historyczna i dziedzictwo kulturowe, powinno być kontynuowane ze wzmocnieniem czegoś, co nazwałbym „nogą muzealną”. I tak kierunek zmienił nazwę z turystyka historyczna i dziedzictwo kulturowe na turystyka historyczna i muzealnictwo. Zostały też przy tej okazji podpisane umowy z muzeami, m.in. z Muzeum Krakowa, które także reprezentuję. To spowodowało, jak sądzę, że powstała wyraźna potrzeba, żeby te nasze doświadczenia dydaktyczne przenieść też na pole naukowe. Może warto dopowiedzieć – bo mógłby ktoś zapytać – czemu Centrum Badań Muzeologicznych, a nie Muzealnych albo Muzealniczych? Ja bardzo często to wyjaśniam, bo te słowa wcale nie są tożsame. My w Instytucie kształcimy muzealników, czyli przyszłych pracowników muzeów. Ja jestem nauczycielem akademickim i muzealnikiem, czyli uprawiam zawód, który się nazywa muzealnik. Natomiast refleksja naukowa nad muzeami to nauka, czyli muzeologia, która jest *de facto* subdyscypliną nauk historycznych na

polu dziedziny nauk humanistycznych. Podsumowując, sądzę, że Centrum Badań Muzeologicznych zrodziło się z doświadczeń dydaktycznych na polu kształcenia muzealników.

Jak powstanie Centrum wpłynie na jakość badań uniwersyteckich?

Szczegółowy plan badań właśnie się wykuwa. To także musi być proces i do tego proces partycypacyjny. Znam dobrze potencjał pracowników naukowych Instytutu Historii i Archiwistyki, obserwuję go z uznaniem od lat, gdy nie byłem jeszcze częścią tej społeczności. Zakres podejmowanych badań powinien zależeć od badaczy. Co do zasady, można obecnie wskazać cztery najważniejsze obszary, nad którymi wypada się pochylić. Po pierwsze badania nad historiami kolekcji. Jesteśmy w takim szczęśliwym momencie, kiedy oddane zostały dwa tomy pomnikowej książki profesora Krzysztofa Pomiana „Muzeum. Historia światowa”. To wybitny badacz światowej sławy, który zwrócił uwagę na to, w jaki sposób kolekcje, zbiory przedmiotów wpłynęły na świadomość społeczeństw, powstawanie w XIX w. narodów. Kolekcja to fenomen sam w sobie. To jest jeden obszar badawczy. Po drugie, fenomenem współczesnych muzeów jest edukacja. Muzea stały się ośrodkami uzupełniającymi edukację szkolną, a ja dodam – może zuchwale – że często także skutecznie konkurującymi ze szkołami. Współczesna edukacja bez edukacji muzealnej staje się straszliwie kulawa. Powiem coś Pani z mojego doświadczenia. Zacząłem pracę *temporibus illis* w Muzeum Krakowa w Dziale Naukowo-Oświatowym. W skrócie DNO. Szybko dowiedziałem się od starszych pracowników muzealnych, którzy patrzyli na moją pracę z wyższością, że pracuję na DNie. Taki był stosunek do muzealnej pracy edukacyjnej. Zawsze jednak uczyłem z pasją i przekonaniem i dzisiaj mam satysfakcję, gdy widzę, że działają muzealnych edukatorów stają się w muzeach prymarne. Charakterystyczną cechą współczesnych muzeów jest rozwój działów edukacji i rzesz edukatorów. Wydaje się zatem, że myśl, aby naukowej refleksji poddać fenomen

dydaktyki w muzeach, w tym szczególnie dydaktyki historii oraz w ogóle nauk humanistycznych to jest rzecz bardzo zasadna. Trzeci obszar jest związany z pamięcią. To trzeba coraz dobitniej uświadamiać, że pamięć – szczególnie pamięć zbiorowa – nas kształtuje. Wpływa na nasze postawy, na wybory i polityczne – i te równie ważne – przyładzie sklepowej. Pamięć to przeszłość, która żyje w nas tu i teraz, czyli „przeszłość, która ma przyszłość”, jak napisał kiedyś trafnie Jacek Purchla. Nie da się jednak rozumieć meandrow pamięci zbiorowej narodów i społeczeństw bez muzeów. Muzea są od co najmniej dwustu lat konstruktami pamięci zbiorowej – naszej pamięci. Z tego powodu badania nad pamięcią – memuarystyczne – strasznie hermetyczne, ale stosowane pojęcie – są coraz bardziej rozwijane na świecie, ale trzeba koniecznie problematyzować je na gruncie muzeów. Wreszcie czwarty obszar, który wydaje mi się także bardzo istotny. Muzea – tak jak już powiedziałem – jeszcze niedawno rozumiane były jako coś w rodzaju „świątyni sztuki”. Do tych prawdziwych świątyni wierni przychodzą okresowo np. raz w tygodniu. Świątynią rządzą kapłani, oni są „wtajemniczeni”. Wierni za ich pośrednictwem doświadczają *sacrum* i wychodzą z tej sfery w świat, żeby sobie przez kolejny tydzień w tym świecie radzić. Trywializuję ten daleko bardziej głęboki porządek duchowy, aby zaakcentować, że ten charakter „muzeum – templum”, gdzie pracują „muzealnicy – kapłani” jest dzisiaj całkowicie przeszły. Muzea dzisiaj stały się instytucjami oddziaływania społecznego, a muzealnik jest „graczem” na polu budowania relacji społecznych, świadomych postaw obywatelskich. Muzealnik jest dzisiaj blisko ludzi. Muzealnik jest dzisiaj osobą, która nie tylko dba o bezpieczeństwo kolekcji, ale dba przede wszystkim o to, żeby wokół tych kolekcji gromadziła się wspólnota. Muzeum obecnie pełni rolę wspólnototwórczą. Aby tak było, muzealnik to osoba z definicji zaangażowana. Kilka lat temu Amsterdam Museum opublikowało taki oto slogan: „Museums are not neutral”. Slogan mocny, chwytliwy, ale przede wszystkim znamieny. Współczesny muzealnik nie chowa się przed

światem za komodą z rycinami i numizmatami. Muzealnik wykorzystuje treści dzieł sztuki i zabytków, którymi się opiekuje, aby rozmawiać z ludźmi o ich problemach. Co do tego ma Centrum Badań Muzeologicznych? Otóż, tę zamianę ról trzeba badać. To problemy na pograniczu historii, socjologii i antropologii, ale Centrum Badań Muzeologicznych musi iść za interdyscyplinarnością, która jest jednym z najbardziej gorących postulatów naukowych. Nie mam żadnej wątpliwości, że ta wspólnototwórcza rola muzeów dzisiaj jest tyleż fascynująca, ileż wcale nie do końca zbadana. To jest ten czwarty obszar, który wydaje mi się, że wymaga zbadania. Oczywiście to są tylko bardzo szeroko zarysowane rozdziały – pryncypia – do których wiele jeszcze imponderabiliów trzeba dołożyć.

Czy Centrum będzie współpracować i utrzymywać relacje z innymi jednostkami w Polsce i za granicą?

Przede wszystkim, jeżeli Centrum Badań Muzeologicznych będzie się rozwijać, to tylko wtedy, gdy będzie pracować w ścisłej współpracy z muzeami. To tam wydarzają się rzeczy, które trzeba badać, to tam są archiwa muzealne, sale muzealne, wystawy muzealne, środowiska muzealne, edukatorzy... Pierwszą inicjatywą, którą zatem podejmujemy jest nawiązanie relacji z największą organizacją społeczną muzealników, czyli Stowarzyszeniem Muzealników Polskich. Po drugie, oczywiście powiedziałem, że w Polsce badania muzeologiczne nie są szczególnie rozwinięte, ale są ośrodki, które mają zasługi na tym polu. Tutaj trzeba wymienić: Uniwersytet Mikołaja Kopernika, Uniwersytet Warszawski, Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej, Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Uniwersytet Opolski, Uniwersytet Szczeciński. Często działają tam na polu muzeologicznym pojedyncze osoby bądź nieliczne zespoły, ale kontakt z tymi ośrodkami jest konieczny. Obszar międzynarodowy jest także szalenie istotny. W Europie – ograniczę się tylko do Starego Kontynentu – dobrą i zasłużoną opinią cieszą się uznane ośrodki badań muzeologicznych w Brnie, Bolonii, Würzburgu...

Kontakty z tymi ośrodkami koniecznie trzeba nawiązać.

Czy szykuje Pan Dyrektor pierwsze wydarzenia współtworzone przez Centrum?

Bardzo bym chciał, żeby udało się doprowadzić do inauguracji. Mam w tej sprawie instynkt muzealnika, który jak już wystawę zrealizuje, to ją publicznie, uroczystie otwiera. Mogę powiedzieć z ogromną satysfakcją, że pan profesor Andrzej Szczerski – Dyrektor Muzeum Narodowego w Krakowie – największego muzeum w Polsce, a jednocześnie Kierownik Zakładu Historii Sztuki Nowoczesnej Instytutu Historii Sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego przyjął zaproszenie, aby swoim wykładem uświetnić inaugurację działalności Centrum. Biorąc pod uwagę rangę osoby – z pełnym przekonaniem – chcę nazwać to wydarzenie wykładem mistrzowskim. 6 marca o godzinie 12.00 serdecznie zapraszam do Auditorium. A przy okazji, Zarząd Główny Stowarzyszenia Muzealników Polskich podjął jednomyślnie uchwałę o zasadności podpisania z Centrum Badań Muzeologicznych porozumienia. W imieniu Stowarzyszenia podpisze je Sekretarz Generalny Bogdan Kaczmar, Dyrektor Muzeum Okręgowego w Rzeszowie. Jestem częścią tego zarządu, a nawet dodam – nie chcę, żeby to zabrzmiało niezręcznie – jestem w obecnej kadencji prezesem tego stowarzyszenia. Stowarzyszenia – o czym wszyscy wiedzą – nie działają poprzez wolę prezesa tylko poprzez kolegialny zarząd. Zarząd liczy trzydzieści jeden osób, po dwie osoby z każdego województwa w Polsce, a prezes ma w tym gronie tylko jeden głos. To porozumienie będzie miało wartość daleko większą niż kurtuazyjną. Trzeba będzie to wypełnić życiem, ale myślę, że od tego trzeba zacząć. A przy tej okazji myślę, że zapraszanie wyrazistych postaci, liderów polskiego muzealnictwa na rozmaitego rodzaju spotkania, których gospodarzem będzie Instytut Historii i Archiwistyki to jest też jeden z tych elementów programowych, który będzie nam towarzyszyć. Dodam, że rok temu odbyło się już takie spotkanie z prof. Andrzejem Betlejem, Dyrektorem Zamku

Królewskiego na Wawelu. Odbyłem już kilka rozmów z osobowościami, które zgodziły się nas odwiedzić, ale oczywiście trzeba to robić w jakimś rytmie.

**Jaka będzie rola studentów w tworzeniu Centrum?
Jakie inicjatywy mogą być skierowane w stronę
przyszłych muzealników?**

Naturalnym polem działania studentów w tym obszarze, o którym Pani mówi są koła naukowe. W Instytucie Historii i Archiwistyki istnieje koło naukowe naszych studentów i posiada sekcję turystyczno-muzealniczą. Myślę zatem, że niezależnie od tego, że będą nas odwiedzać liderzy muzealnictwa i studenci będą w tym uczestniczyć, będziemy organizować w ramach Centrum we współpracy

z kołem naukowym objazdy muzealnicze. Pracownicy naszego Instytutu już zresztą obecnie organizują dla naszych studentów takie wydarzenia.

Czy Centrum ma w planach działania komercyjne?

Powiem tak... tu się posłużę ustawą o muzeach wprost. Przez działania komercyjne rozumiemy takie działania, które mają być nastawione na osiągnięcie zysku, a zysk to różnica pomiędzy przychodem a kosztem. Muzea zatem w polskim i międzynarodowym systemie prawnym określone są jako instytucje nienastawione na osiągnięcie zysku. I w tym jest duża mądrość, ponieważ gdyby było inaczej muzea skupiałyby się na tym, żeby osiągać zysk, a nie na tym, żeby robić dobre wystawy i dobrze je prezentować swojej publiczności. Dlatego, przez analogię, Centrum Badań Muzeologicznych nie jest nastawione na osiągnięcie zysku. Nie jest celem Centrum, podobnie jak i muzeów, działalność komercyjna. Natomiast, cóż... po to, żeby realizować różne działania Centrum będzie potrzebowało środków. Nie wszystko da się zrobić tylko i wyłącznie metodą zapału i pracy społecznej. Będzie potrzebna zatem działalność przychodowa, czyli pozyskiwanie środków z rynku. Na ile to się uda... Mówimy o grantach, ale mówimy także o innych muzeach, które mogą na przykład nam zlecać badania, bo muzea badań potrzebują. Potrzebują na przykład badań publiczności. Wokół muzeów istnieje także rynek komercyjny. To podmioty, które działają w otoczeniu muzeów i realizują na rzecz muzeów różne działania np. firmy designerskie, firmy ochrony budynków, firmy realizujące wystawy i tak dalej... Pozyskiwanie środków na działalność naukową w tym otoczeniu biznesowym będzie – nie tylko, że dopuszczalne – ale wręcz potrzebne. Jaka będzie skuteczność – trudno w tym momencie powiedzieć, bo też nie da się ukryć, że rynek wokół muzeów nie jest rynkiem rekinów finansowych. Mamy nadzieję, że będziemy w tej sprawie skuteczni.

rozmawiała Paulina Łyszko

Uniwersytet Komisji
Edukacji Narodowej
w Krakowie

oraz Instytut Historii i Archiwistyki
Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie
i Studenckie Koło Naukowe Instytutu Historii i Archiwistyki
Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie
zapraszają na

Spotkania z liderami polskiego muzealnictwa

Wykład mistrzowski
prof. Andrzej Szczerski

6 marca 2024, godzina 12,00
UKEN: ul. Podchorążych 2 (Audytorium)

Nowe gadżety

W związku ze zmianą nazwy Uniwersytetu pojawiły się nowe uczelniane gadżety przygotowane przez Dział Promocji. Obok tradycyjnych materiałów konferencyjnych – długopisów, teczek, notatników, piór, pendrive'ów, smyczy i toreb – dostępne są m.in. koszulki polo, bluzy z kapturem, podstawki pod telefon, a także emaliowane oraz srebrne pinsy. W ofercie znalazły się również

kubki ceramiczne i termiczne oraz butelki z logo UKEN. Cały asortyment materiałów promocyjnych wraz z cennikiem jest dostępny w Intranecie w zakładce „Gadżety UKEN”.

— 7

foto: Marcelina Woźnicka

foto: Marcelina Woźnicka

foto: Marcelina Woźnicka

foto: Marcelina Woźnicka

Nowy kierunek: pielęgniarstwo

Senat podjął uchwałę w sprawie ustalenia programu i planu studiów dla kierunku pielęgniarstwo I stopnia (profil praktyczny, studia stacjonarne). Wcześniej zostały one zatwierdzone przez Radę Instytutu Nauk o Zdrowiu oraz Międzyinstytutową Radę Jakości Kształcenia. Kierownik Działu Dydaktyki i Praktyk Agata Małozieć poinformowała, że kadre prowadzącą zajęcia będą stanowili zarówno obecni pracownicy Uniwersytetu, jak i osoby, z którymi obecnie uczelnia nawiązuje umowy o współpracę, a od 1 października umowy o pracę.

Współpraca międzynarodowa

Senatorzy pozytywnie zaopiniowali nawiązanie współpracy międzynarodowej pomiędzy Uniwersytetem Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie a SET University w Kijowie (Ukraina, jednostka inicjująca: Instytut Bezpieczeństwa i Informatyki, koordynacja: dr hab. Serhii Semenov, prof. UKEN), Uniwersytetem Narodowym im. Jurija Fedkowycza w Czerniowcach (Ukraina, jednostka inicjująca: Instytut Neofilologii, koordynacja: dr hab. Lesława Korenowska, prof. UKEN i dr hab. Bogumił Ostrowski, prof. UKEN) oraz Wyższą Szkołą Zarządzania Bezpieczeństwem w Koszycach (Słowacja, jednostka inicjująca: Instytut Prawa, Ekonomii i Administracji, koordynatorzy: dr doc. Łukasz Kozera, prof. UKEN, dr Grzegorz K. Sudoł i dr hab. Józef Młyński, prof. UKEN).

Zmiany w komisjach senackich

Senat zatwierdził uzupełnienia składów komisji senackich o reprezentantów wyłonionych przez Samorząd Studentów. W wyniku głosowań w skład Senackiej Komisji ds. Statutu weszła Maria Franelak, w skład Senackiej Komisji ds. Rozwoju Wiktoria Adamek, w skład Senackiej Komisji ds. Dydaktyki i Jakości Kształcenia Jakub Gajda, w skład Senackiej Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów Wiktoria Adamek, Maria Franelak, Jolanta Jonaszek i Gabriela Jurowaty, w skład Senackiej Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów Sandra Branicka, Paulina Siedlarz, Julia Anna Seminowicz i Piotr Pryjda, a w skład Komisji Dyscyplinarnej dla Nauczycieli Akademickich Julia Michałek i Konrad Pokrywka.

W marcu trzy razy

Członkowie Senatu w marcu spotkają się aż trzy razy. Posiedzenia 4 i 11 marca wynikają z kalendarza wyborczego. 4 marca senatorowie będą mogli zgłosić kandydatów na rektora, podejmą decyzję w sprawie ewentualnej rozmowy z kandydatami na forum Senatu oraz wybiorą przewodniczącego kolegium elektorów. 11 marca podczas nadzwyczajnego posiedzenia Senatu odbędzie się ewentualna rozmowa z kandydatami na rektora i głosowanie w sprawie opinii na temat kandydatów. Zgodnie z planem posiedzeń na rok 2023/2024 senatorzy spotkają się na regularnym posiedzeniu jeszcze 25 marca.

19 kwietnia: Dzień Otwarty UKEN

Uniwersytet Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie organizuje 19 kwietnia br. w godzinach 9.00–15.00 na Auli Głównej Dzień Otwarty, którego celem jest zaprezentowanie oferty studiów I stopnia oraz studiów jednolitych magisterskich, informacji na temat rekrutacji, stypendiów, wsparcia dla studentów, zaplecza infrastrukturalnego, itd.

Dział Promocji uprzejmie prosi o wyznaczenie do 1 marca br. koordynatora/koordynatorów w poszczególnych instytutach i zgłoszenie ich do mgr Pauliny Łyszko (paulina.lyszko@uken.krakow.pl; tel. 12 662 61 67). Prosimy również o wstępną informację na temat zapotrzebowania na stoiska.

Wyniki wyborów senatorów na kadencję 2024–2028

dr hab. Wojciech Bąk, prof. UKEN

5–8 lutego 2024 r. odbyły się wybory członków Senatu Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie na kadencję 2024–2028. Pracownicy Uniwersytetu w siedmiu okręgach wyborczych wyłonili 42 senatorów z głosem stanowiącym. Przedstawiciele doktorantów wybierze nowo powołany Samorząd Doktorantów. Aktualnie doktorantów reprezentuje mgr Bartłomiej Kossakowski-Kisiel. Zgodnie ze statutem Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie Przewodniczącym Senatu jest Rektor.

Członkowie Senatu z głosem stanowiącym wybrani na kadencję 2024–2028

Dziedzina nauk humanistycznych

prof. dr hab. Małgorzata Nowakowska; prof. dr hab. Bogusław Skowronek; dr hab. Magdalena Roszczynialska, prof. UKEN; dr hab. Tomasz Sikora, prof. UKEN; dr hab. Józef Brynkus, prof. UKEN; dr hab. Piotr Trojański, prof. UKEN; dr Piotr Majcher; dr Małgorzata Niziołek.

Dziedzina nauk społecznych

prof. dr hab. Olga Wasiuta; dr hab. Robert Kłaczynski, prof. UKEN; dr hab. Grzegorz Krawiec, prof. UKEN; dr hab. Sławomir Kurek, prof. UKEN; dr hab. Dorota Murzyn, prof. UKEN; dr hab. Norbert Pikuła, prof. UKEN; dr hab. Katarzyna Plutecka, prof. UKEN; dr hab. Michał Rogoź, prof. UKEN; dr Wioletta Kilar; dr Ewa Radomska; dr Radosław Stupak.

Dziedzina nauk ścisłych i przyrodniczych

prof. dr hab. Irena Jankowska-Sumara; dr hab. Wojciech Bąk, prof. UKEN; dr hab. Jacek Chmieleński, prof. UKEN; dr hab. Bartosz Różanowski, prof. UKEN; dr hab. Robert Stawarz, prof. UKEN; dr Marzena Albrycht.

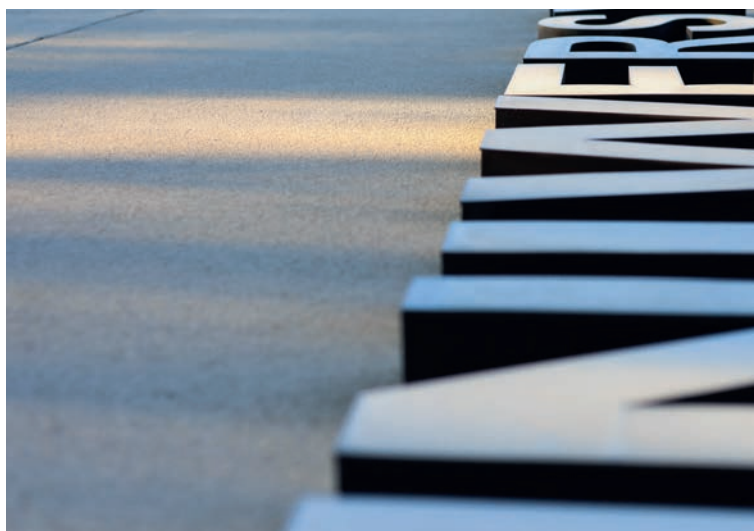

foto. Marcelina Woźnicka

Dziedzina sztuki

dr hab. Kinga Łapot-Dzierwa, prof. UKEN; dr hab. Łukasz Murzyn, prof. UKEN; dr Sebastian Bożek.

Dziedzina nauk inżyneryjno-technicznych

dr hab. inż. Agnieszka Twardowska, prof. UKEN.

Pracownicy dydaktyczni

mgr Anna Chudzik; mgr Anna Piotrowska-Gomuła

Pracownicy niebędący nauczycielami akademickimi

mgr Łukasz Bandoła; mgr Adam Gliksman; mgr Anetta Podsiadło.

Studenci i doktoranci

Maria Franelak; Wiktoria Adamek; Jolanta Jonaszek; Jakub Gajda; Katarzyna Żywko; Paulina Siedlarz; Maciej Lisowski; mgr Bartłomiej Kossakowski-Kisiel.

Prof. Andrzej Dragan gościł w UKEN

foto. Marcin Kania

foto. Marcin Kania

Szkoła Doktorska Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie ściągnęła do Auli Głównej Uniwersytetu tłumy osób zainteresowanych nauką i jej związkami ze sztuczną inteligencją. Wszystko za sprawą prof. Andrzeja Dragana, który 25 stycznia 2024 r. wystąpił z gościnnym wykładem „Sztuczna inteligencja w prowadzeniu badań naukowych”.

Szkoła Doktorska w bieżącym roku akademickim organizuje cykl mini-kursów dla doktorantów i naukowców w ramach programu NAWA STER – Umiędzynarodowienie Szkół Doktorskich („Internationalization for Training and Research Excellence”, nr BPI/STE/2021/1/00015/U/00001). Tym razem szkoła zaprosiła do Krakowa prof. dr. hab. Andrzeja Dragana, fizyka, fotografa, muzyka i filmowca. Gość podzielił się z licznie zgromadzonymi naukowcami, studentami, doktorantami, a także z osobami śledzącymi jego działalność popularyzatorską przemyśleniami na temat wpływu sztucznej inteligencji na prowadzenie badań naukowych.

Nagrody i wyróżnienia

(25.01) Dr Anna Fiń (Instytut Socjologii) została laureatką konkursu na odbycie stażu naukowego w ramach programu Scholar in Residence Max Planck Institute for the Study of Religious and Ethnic Diversity przy Uniwersytecie w Getyndze. W ramach pobytu badaczka będzie kontynuowała prace nad międzynarodowym projektem badawczym „Migration Photography and Its Role in Research on Migration Process. Studies in Visual Sociology and History”.

—
(25.01) Projekt badawczy dr hab. Haliny Dudały, prof. UKEN „Krystyna od św. Michała (1579–1628), Żywot, pisma i korespondencja. Krytyczna edycja źródłowa wraz z przekładem i komentarzami”, został zakwalifikowany do finansowania w ramach Narodowego Programu Rozwoju Humanistyki. Projekt ma na celu opracowanie krytycznej edycji źródłowej rękopiśmiennej spuścizny Christine van Put. Zespół badawczy tworzą: dr hab. Anna Nowicka-Struska, prof. UMCS, mgr Marcin Janecki (doktorant KUL, Uniwersytet w Salamance) i mgr Anna Radziejewska (doktorantka UKEN).

—
(26.01) Prof. dr hab. Dariusz Rott (Przewodniczący Rady Uczelni Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie) dołączył do międzynarodowego grona ekspertów szkolnictwa wyższego, oceniających renomę uczelni w ramach dwóch kolejnych edycji dorocznego rankingu QS Global Academic Survey. Jest to drugi spośród najbardziej rozpoznawalnych rankingów najlepszych uczelni na poziomie globalnym, regionalnym, programowym oraz przedmiotowym.

(28.01) Dr Małgorzata Kaźmierczak (Instytut Sztuki i Designu) została wybrana prezes AICA International na kadencję 2024–2026. Jest to druga w historii Polka, która będzie pełnić tę funkcję. Pierwszą osobą była Władysława Jaworska (1975–1978).

—
(07.02) Dr Piotr Puchalski, prof. UKEN został laureatem Nagrody Historycznej Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Ministerstwo wyróżniło jego monografię „Poland in a Colonial World Order. Adjustments and Aspirations 1918–1939” (Routledge: London, New York, 2022).

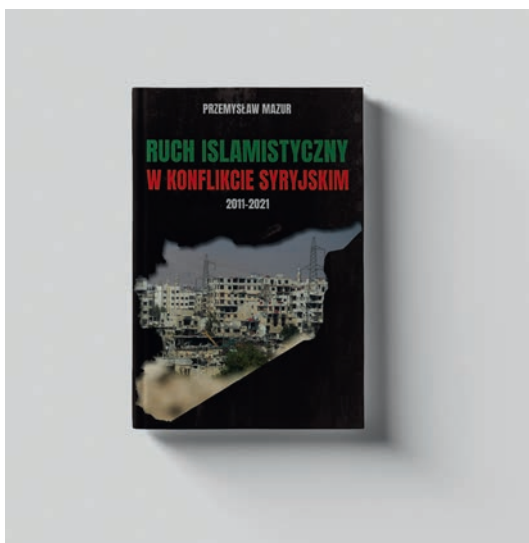
—
(10.02) Podczas uroczystości upamiętniającej 84. rocznicę pierwszej deportacji Polaków w głąb ZSRS Złotymi Odznakami za Zasługi dla Związku Sybiraków nagrodzono pracowników Centrum Dokumentacji Zsyłek, Wypędzeń i Przesiedleń Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie: dr Annę Hejczyk-Gołąb, dr. Mariusza Solarza i dr Alicję Śmigielką.

—
(12.02) Dr hab. Agnieszka Chłosta-Sikorska, prof. UKEN, dr Marcin Gadocha i dr Arkadiusz Urbaniec (Instytut Historii i Archiwistyki) zostali stypendystami Polskiej Misji Historycznej w Würzburgu. Dr hab. A. Chłosta-Sikorska, prof. UKEN w ramach stypendium będzie realizowała temat „Rozwój europejskich miast po II wojnie światowej”, dr M. Gadocha „Korespondencja miejska w Europie wczesnonowożytnej”, a dr A. Urbaniec „Geneza egzarchatu w bizantyńskim systemie administracyjnym w VI w.”.

zebrała Paulina Łyszko

Nowości wydawnicze

12 —

Przemysław Mazur

Ruch islamistyczny w konflikcie syryjskim

2011–2021

Wydawnictwo Naukowe UKEN

format B5, 798 stron, ISBN 978-83-8084-970-9

Książka odnosi się do ważnego zagadnienia, jakim jest wojna w Syrii i aktywność na jej terenie organizacji islamistycznych. Wiedza na ten temat jest niezmiernie istotna bowiem pozwala zrozumieć powody trwania wojny na terenie Syrii i poznać mnogość graczy niepaństwowych w tym konflikcie i ich intencje. Uświadamia także, że islamizm nie jest spójny wewnętrznie, co ma związek z różnicami doktrynalnymi i charyzmatycznymi przywódcami. Autor zajął się analizą jednego z nurtów w myśli politycznej świata islamu, który wykorzystuje religię jako ideologię w walce politycznej. Zbadał nurt islamistyczny w Syrii, skupiając się przede wszystkim na: Państwie Islamskim, Dżabhat an-Nusra, Ahrar asz-Szam, Bractwie Muzułmańskim oraz innych organizacjach działających na poziomie lokalnym.

Jakub Pieczara

Ludność miasta Wieliczki w latach 1591–1788

Wydawnictwo Naukowe UKEN

format B5, 422 strony, ISBN 978-83-8084-995-2

Głównym celem pracy jest charakterystyka przemian demograficznych w Wieliczce na przestrzeni lat 1591–1788. Ze względu na ograniczenia spowodowane materiałem źródłowym Autor skupił się szczególnie na drugiej połowie XVIII wieku. Swoje zainteresowania skoncentrował na wszystkich składowych dynamiki biologicznej populacji ludzkiej i ich różnorodnych uwarunkowaniach: kulturowych, ekologicznych i biologicznych.

